

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาวิชาในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาและที่เรียนตามปกติ โดยศึกษาค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอผลการวิจัย ดังนี้

- n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 t แทน การทดสอบค่าที (t -test Independent)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาวิชาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาให้ความเห็นชอบบทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องอาเซียนศึกษาจำนวน 5 บทอ่านรวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านคำศัพท์ ด้านรูปแบบภาษา ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 แสดงว่า เนื้อหาของบทอ่านมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ และทำให้ได้บทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนศึกษา จำนวน 5 บทอ่าน ในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 13 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนน	คะแนนร้อยละ	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t
			เฉลี่ย ($\bar{X}$)			
ก่อนการจัดการเรียนรู้	31	40	10.35	25.88	3.30	33.448*
หลังการจัดการเรียนรู้	31	40	28.23	70.58	4.86	

$$t_{(.05, 30)} = 1.697$$

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา หลังการจัดการเรียนรู้ได้คะแนนเฉลี่ย 28.23 คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 70.58 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 10.35 คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 25.88 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (*t-test* Dependent) พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนตามปกติ

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนน	คะแนนร้อยละ	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t
			เฉลี่ย ($\bar{X}$)			
ก่อนการจัดการเรียนรู้	31	40	10.29	25.73	3.21	9.763*
หลังการจัดการเรียนรู้	31	40	19.87	49.68	8.29	

$$t_{(.05, 30)} = 1.697$$

จากตารางที่ 14 พบว่า ผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนตามปกติ หลังการจัดการเรียนรู้ได้คะแนนเฉลี่ย 19.87

คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 49.68 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 10.29 คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 25.73 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที่ (*t-test Dependent*) พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา และที่เรียนตามปกติ ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาและที่เรียนตามปกติ

กลุ่มที่เรียน	จำนวนนักเรียน (<i>n</i>)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	คะแนนร้อยละ	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>)	<i>t</i>
โดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา	31	40	28.23	70.58	4.86	4.840*
ตามปกติ	31	40	19.87	49.68	8.29	

$$*t_{(.05, 60)} = 1.671$$

จากตารางที่ 15 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา และที่เรียนตามปกติ คะแนนเฉลี่ย 28.23 คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 70.58 สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ ที่มีคะแนนเฉลี่ย 19.87 คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 49.68 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที่ (*t-test Independent*) พบว่า คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่เรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้